

श्रीः
श्रीमते श्रीलक्ष्मीनृसिंहपरब्रह्मणे नमः

नैमिषारण्यं - उत्तर प्रदेश

श्री लक्ष्मीनृसिंह करवलम्बस्तोत्रस्य भावार्थः

श्री गुरुभ्यो नमः

मोழிபெயர்ப்பு:

ஸ்ரீமதி நிர்மலா ஸுப்ரமணியன்

प्रथम श्लोकस्य भावार्थः

श्रीमत्पयोनिधिनिकेतन चक्रपाणे भोगीन्द्र भोगमणिरञ्जितपुण्यमूर्ते।

योगीश शाश्वत शरण्य भवाब्धिपोत लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करवलम्बम् ॥

श्रीमत्-----செல்வம் படைத்த, அழகான, பய:----பால், நிधि:----கடல், (திருப்பாற்கடலை), நிகேதன-----
இருப்பிடமாககொண்டவனே, சக்ரபாणे----சக்ராயுதத்தை கையில் தரித்தவனே! भोगीन्द्र-----
.பாம்பின் தலைவன், ஆதிசேஷன், भोगमणि:----ஆதிசேஷனின் படத்தில் இருக்கும் ரத்தினங்கள்
(அதிலிருந்து), रञ्जित-----மிளிரும் காந்தியால் ப்ரகாசிக்கும் திருமேனியை உடையவரே! पुण्यमूर्ते----
புண்யஸ்வரூபனே! योगीश:-----யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவன், शाश्वत:----நித்யமானவர்,
நிலைத்து இருப்பவர், शरण्य-----பக்தர்களுக்கு அடைக்கலம் அளிப்பவனே (அல்லது)
பக்தர்களின் அடைக்கலனே! भव:-----பிறப்பு இறப்பு எனும், இந்த ஸம்ஸாரம், अब्धि:-----
ஸாகரம், (அதை கடக்கும்), पोत:----படகு, (போன்றவன்), लक्ष्मीनृसिंह-----
ஹே, லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹா ! (ந்ருஸிம்ஹா)! मम-----எனக்கு, करवलम्बम्-----தங்களின்
திருக்கைபிடியை, देहि----- கொடுத்து அருள வேண்டுகிறேன்.

திருப்பாற்கடலை உறைவிடமாக கொண்டவனே! சக்ராயுதத்தை கைகளில் தாங்குபவனே!,
பாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேஷனின் படத்தில் உள்ள ரத்தின கற்களிலிருந்து மிளிரும்
காந்தியால் ப்ரகாசமான திருமேனியை உடையவரே!, புண்ணியஸ்வரூபனே!
யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவனே!, நித்யமானவனே, நிலையானவனே! தன்னை சரணடையும்
பக்தர்களுக்கு தஞ்சமளிப்பவனே (அல்லது) தஞ்சமடைய உகந்தவனே!, இந்த ஸம்ஸார
ஸாகரத்தை கடக்க ஓடமாக இருப்பவனே!ஹே லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹா!, எனக்கு தங்களுடைய
கைபிடியை அருளி மேலே எழுப்பி உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

द्वितीय श्लोकस्य भावार्थः

ब्रह्मेन्द्ररुद्रमरुदर्ककिरीटकोटि सङ्घट्टिताङ्घ्रिकमलामलकान्तिकान्त!

लक्ष्मी लसत्कुच सरोरुहराजहम्स लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करवलम्बम्!!

लक्ष्मीनृसिंह!-----ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா !, ब्रह्मा---इन्द्र:-- रुद्र:-मरुत्-अर्कः --- ப்ரம்மா, இந்திரன், ருத்ரன்,
மருத்கணங்கள் (49 மரூத்ர ஞா:), ஸூர்யன், (முதலிய தேவர்களின்), கிரீடகோடி---

கிரீடங்களின் முனைகள்.(இவைகளால்) சङ्घटित--(सङ्घटनम्- உராயுதல், மோதுதல்)
 உரையப்பட்ட, अमलकमला--அழுக்கற்ற தூய்மையான தாமரை போன்ற, कान्ति--ப்ரகாசிக்கும், अङ्घ्रि--
 -சரணங்கள் (சரணங்களை உடைய) कान्ति--இனியவனே!, लक्ष्मी लसत्कुच--ஸ்ரீ லக்ஷ்மீயின்
 அழகிய ஹ்ருதய, सरोरुह--(-பொய்கையில் பூக்கும்) தாமரைமலருக்கு, राजहंस--ராஜஹம்ஸம்
 போன்று ப்ரகாசிப்பவரே! मम---- எனக்கு, करावलम्बम्--தங்களின் கைபிடியை, देहि----அருள
 வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹா!, ப்ரம்மன், இந்திரன், ருத்ரன், மருத்கணங்கள், ஸூர்யன், முதலான
 தேவர்கள் தங்களுடைய பாதங்களில் தலைவணங்கி சரணடையும் போது, அவர்களின்
 கிரீடங்களின் முனைகள் உரையப்பட்ட தூய்மையான, தாமரை போன்று ப்ரகாசிக்கும்
 பாதங்களை உடைய நாதனே! ஸ்ரீலக்ஷ்மீதாயாரின் அழகிய ஹ்ருதயமாகிய தாமரைக்கு
 ராஜஹம்ஸமாக இருப்பவரே! எனக்கு தங்கள் திருக்கரங்களின் பிடியை அருளி மேலே தூக்கி
 விட வேண்டும்.

तृतीय श्लोकस्य भावार्थः

संसारदावदहनातुरभीकरोरु-ज्वालावलीभिरतिदग्ध-तनूरुहस्य।

त्वत्पादपद्म सरसीशरणागतस्य लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्।।

लक्ष्मीनृसिंह!----ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! संसार----ஜனமரண வாழ்க்கைஎனும், दाव--(दावाग्निः)
 காட்டுத்தீயின், दहन--தஹிப்பில், आतुर--கஷ்டபடுகிறவனாயும்,भीकर---பயமுறுத்தும், उरु---பரவிய,
 ज्वालावलीभिः---கொழுந்துவிட்டு எரியும் தீயின் தொடர் கூட்டங்களால், अति दग्ध--மிகவும் கருகிய,
 तनूरुहस्य--உடல் உரோமத்தை அடைந்தவனாகவும், त्वत्पादपद्म--தங்களுடைய சரணகமலம் எனும்,
 सरसी--जलाशयः, பொய்கையை, शरणागतस्य- தஞ்சமடைந்து சரணடைந்தவனான, मम--எனக்கு,
 करावलम्बम्--தங்களுடைய கைபிடியை, देहि---கொடுத்து அருளவேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹா! இந்த வாழ்கை என்னும், காட்டுத்தீயின் தஹிப்பினால்
 கஷ்டப்படுகிறவனாயும், அச்சுறுத்தும் பரவலான தீ ஜ்வாலையாலும், மிக கருகிப்போன
 உரோமங்களை அடைந்தவனாயும், தங்களுடைய சரணகமலமெனும் பொய்கையை
 சரணமடைந்த எனக்கு, தங்களின் திருக்கரத்தை கொடுத்து மேலே உயர்த்தி உய்விக்க
 வேண்டுகிறேன்.

चतुर्थं श्लोकस्य भावार्थः

संसारजालपतितस्य जगन्निवास सर्वेन्द्रियार्थबडिशार्थझषोपमस्य

प्रोत्खण्डितप्रचुर तालुकमस्तकस्य लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्।।

लक्ष्मीनृसिंह--ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! ஜகத் நிவாச---ப்ரபஞ்சத்தில் அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் வியாபித்து இருப்பவனே! சம்ஸார---வாழ்கை (என்கின்ற) ஜாலபததச்ய-- வலையில் விழுந்து சிக்கியவனான, டிஷார்थ---(டிஷ்--a fish- hook), தூண்டிலில் இருக்கும் (பொருள்), உணவுக்கு ஆசை படும், ழஷோபம்--மீனை போல, சர்வதந்ரத்யார்थ அச்ய----(object of the senses, color smell etc), புலன்களின் பொருள்கள்) புலனடக்கம் இல்லாது பொருளாசையால் கவர்ப்பட்டு, ஸ்ரோத்யஹித--தூண்டிக்கப்பட்ட, ஸ்ரூர--பெரிய விசாலமான, தாலுக---தாடைகளும், மஸ்தகச்ய--தலையம் உடையவனான, மம--எனக்கு, கராவலம்஑ம்--உந்தன் திருக்கரப் பிடயை, டேஹி--அளித்து தூக்கிவிடவேண்டுகிறேன்.

ஹேலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் எங்கும் நீக்கமற வியாபித்து இருக்கும் பரம்பொருளே! இறப்பு பிறப்பு என்கின்ற வாழ்க்கை சுழல் என்னும் வலையில் விழுந்தவனான, தூண்டிலால் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்ட மீன் போல, புலன்களை அடக்காது இந்த்ரிய பொருளாசையால் ஈர்க்கப்பட்டவனான, பிளக்கப்பட்ட தாடைகளையும், தலையையும் உடையவனான எனக்கு, தங்களின் கைபிடயை அருளி உயரே தூக்கி விட வேண்டுகிறேன்.

पञ्चमं श्लोकस्य भावार्थः

संसारकूपमतिघोरमगाधमूलं संप्राप्य दुःखशतसर्पसमाकुलस्य।

दीनस्य देव कृपणा पदमागतस्य लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्।।

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹே! ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! டேவ!-தெய்வமே! அதி஑ோரம்--அதிபயங்கரமான, அ஑ா஑--அதி ஆழமான, மூலம்--பூமிஅடித்தளத்தை உடைய, சம்ஸாரம்---ஸம்ஸாரமெனும் (ஜனனமரண சுழல்), கூபம்--கிணற்றை, சம்஑்ராய்ய---அடைந்து, டுஃ஑---துக்கமெனும், ஶதஸ்ர்ப்--நூற்றுக்கணக்கான பாம்புகளால், சமா஑ூலச்ய---நிரம்ப அவஸ்தை படும் (எனக்கு), டீனச்ய---வேறுகதியற்ற, க்ரூபணாபடம்--பரிதாபமான நிலையை, அ஑ாதச்ய--அடைந்தவனான, மம---எனக்கு, கராவலம்஑ம்---தங்களின் திருக்கரப்பிடயை டேஹி-- அளித்து மேலே எழுப்பி உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹா! பரம்பொருளே! அதிபயங்கரமான, மிக ஆழமான பூமியின் அடித்தளத்தை கொண்ட, இந்த ஜனனமரண சுழற்சியில், வாழ்கை எனும், கிணற்றை அடைந்து, நூற்றுக்கணக்கான பாம்புகளுக்கு நிகரான கஷ்டங்களால் அல்லலுறும், வேறு கதியில்லாது உதவியற்ற நிலையை அடைந்த எனக்கு, உந்தன் திருகரப்பிடையை நீட்டி என்னை மேலே உயர்த்த வேண்டுகிறேன்.

षष्ठ श्लोकस्य भावार्थः

संसारभीकरकरीन्द्रकराभिघात-निष्पिष्टमर्मवपुषःसकलार्तिनाश।

प्राणप्रयाणभवभीतिसमाकुलस्य लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्॥

லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹா!----ஹே லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹா!, சகலார்திநாசா!----ஸகல இன்னல்களையும் அழிப்பவனே!, சંசார--- வாழ்க்கை என்னும், भीकर---பயங்கரமான, करीन्द्र---யானையின், कराभि घात--- தும்பிக்கையால் அடி பட்ட, निष्पिष्ट---நசுக்கப்பட்ட, मर्मवपुषः---உடலின் உயிர்நிலை உறுப்புகளை கொண்டவனான, प्राण-प्रयाण--भव--உயிர் மூச்சும் அது பிரிந்து பயணிக்கும் நேரத்திலும், भीतिः--- பயத்தினால்,, समाकुलस्य--நிரம்ப துன்பப்படும், मम---எனக்கு, करावलम्बम्---நின் திருக்கைப்பிடையை அருளி மேலே தூக்கி விட देहि---வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹா!, இன்னல்கள் அனைத்தையும் போக்குபவனே! , இந்த ஜனனமரண வாழ்க்கையாகிற பயங்கரமான யானையின் துதிக்கையால் அடிக்கப்பட்டு, நசுக்கப்பட்ட நுண் உயிர் உருப்புகளை கொண்டவனாக, பிறப்பு இறப்பு சுழற்சியில் உயிர் நீங்கி இறக்கும் நிலையில், பயத்தினால் அல்லலுறும் எனக்கு உந்தன் கைப்பிடையை கொடுத்து மேலே எழுப்பி உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

सप्तम श्लोकस्य भावार्थः

संसारसर्पघनवक्त्रभयोग्रतीव्र-दंष्ट्राकरालविषदग्धविनष्टमूर्तेः ।

नागारिवाहन सुधाब्धिनिवास शौरै- लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम् ॥

லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹா! ஹே லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹா! नागारिवाहन!----நாகத்தின் பகைவனை (கருடனை) வாஹனமாக கொண்டவனே! सुधाब्धिनिवास---அமிர்தகடலில் உறைபவனே! शौरै!---ஸூரன் என்னும் வஸுதேவரின் மகனாக அவதரித்தவரே! संसार---இந்த உலக வாழ்க்கை (என்னும்),

सर्प--घन--वक्त्र-----பாம்பின்--விரிந்து பிளந்த--வாயினுள் இருக்கும், भय--திகில் (கொடுக்கும்), उग्र--
கோபம் (தரும்) तीव्र---கூரான, दम्ष्ट्रा--பற்கள் (கோரைபற்களில் உள்ள)---कराल--கொடிய विष--
விஷத்தினால், दग्ध--பொசுக்கப்பட்ட, विनष्टमूर्त्तः---உருவைஇழந்தவனான, मम--எனக்கு, करावलम्बम्--
உங்களுடைய திருக்கைபிடியை , देहि-- அருளி மேல்எழுப்பி கரைசேர்க்க வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹா!, அரவத்தின் அரியான கருடனை வாகனமாக உடையவனே! அமிர்த
கடலில் வாசம் செய்வனே! வஸுதேவரின் புதல்வனாக அவதரித்தவனே! ஸம்ஸாரமெனும்
அரவத்தின் வாயினில் உள்ள, திகிலை உண்டாக்கும், உஷ்ணமான, கூரான
கோரைபற்களிலுள்ள, கொடிய விஷத்தினால், பொசுக்கப்பட்ட உருவிழந்தவனான எனக்கு, உந்தன்
திருக்கரத்தை அருளி மேலே தூக்கி கரைசேர்க்க கெஞ்சுகிறேன்.

अष्टम श्लोकस्य भावार्थः

संसारवृक्षमघभीजमनन्तकर्म-शाखाशतं करणपत्रमनङ्गपुष्पम्।

आरुह्य दुःखफलिनं पततो दयालो- लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्।।

लक्ष्मीनृसिंह!--ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! दयालो---தயைபுரிபவனே, अघं--பாவங்களை, भीजम्---
விதைகளாகவும், अनन्त-कर्म---எண்ணிலடங்கா- வினைகளை, शतम्--நூற்றுக்கணக்கான, शाखा--
கிளைகளாகவும், करण---இந்திரியங்களை, पत्रम्---இலைகளாகவும், अनङ्गः---காமனை, पुष्पम्---
மலராகவும், दुःखं--துன்பங்களை, फलिनम्--- பழங்களாகவும், (உடைய), संसार---இவ்வுலகவாழ்க்கை
(என்னும்), वृक्षम्---மரத்தில், आरुह्य---ஏறி, पततः---விழுகின்றவனான, मम---எனக்கு, करावलम्बम्--
---உந்தன் கைபிடியை கொடுத்து மேலே உயர்த்திவிடுமாறு, देहि-- வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹா! கருணைகடலே! பாபங்களை விதைகளாகவும், அளவிலா
கர்மங்களை நூற்றுக்கணக்கான கிளைகளாகவும், புலன்களை இலைகளாகவும், காமனை
மலர்களாகவும், துன்பங்களே கனிகளாகவும் கொண்ட இந்த பிறப்பு இறப்பு சுழலுடை
இவ்வுலகவாழ்க்கை என்னும் மரத்தில் ஏறி, விழுந்தவனான எனக்கு, தங்களுடைய
கைபிடியை அருளி மேலே உயர்த்தி விட வேண்டுகிறேன்.

नवम श्लोकस्य भावार्थः

संसार सागर विशाल करालकाल-नक्रग्रह ग्रसन निग्रहविग्रहस्य ।

व्यग्रस्य रागनिचयोर्मिनिपीडितस्य लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम् ॥

लक्ष्मीनृसिंह! --ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! ச்ஸார--பிறவிச்சுழலில் சிக்கிய இந்த வாழ்க்கை (எனும்), विशाल-
--விசாலமான, सागर--ஸமுத்திரத்தில், कराल--அச்சத்தை அளிக்கும், काल--காலம்(எனும்), नक्रः--முதலை (இவைகளால்), ग्रह--கவ்வப்பட்டு, ग्रसन--விழுங்கப்பட்ட, निग्रह--சேதப்படுத்திய, विग्रहस्य--உடலை உடையவனாயும், व्यग्रस्य--பலவிதமாக கலக்கமடையச்செய்யும், रागः--ஆசைகள் (எனும்), निचयो ---- குவியல்களாலும், निपीडितस्य--பீடிக்கப்பட்டவனான, मम-- எனக்கு, करावलम्बम्-- தங்களின் கைப்பிடியை அளித்து அருளவேண்டும்.

ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! பிறவிச்சுழலில் உழலும் வாழ்க்கை எனும் பரந்த கடலில், அச்சுறுத்தும் காலமெனும் முதலைகளால் கவ்வப்பட்டு விழுங்கப்பட்ட, சேதமடைந்த உடலை உடையவனாயும், கலக்கமடையச்செய்யும் ஆசை எனும் குவியல்களால், துன்பமுறும் எனக்கு, நின் தன் கைப்பிடியை கொடுத்து மேலே உயர்த்தி விட வேண்டுகிறேன்.

दशम श्लोकस्य भावार्थः

संसार सागर निमज्जनमुह्यमानम- दीनं विलोक्य विभो करुणानिधे माम् ।

प्रह्लादखेदपरिहारकृतावतार - लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्॥

लक्ष्मीनृसिंह!--ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! विभो--மிக மஹத்வமுடையவனே! करुणानिधे---
கருணையின் இருப்பிடமே!, प्रह्लाद -खेद--ப்ரஹ்லாதனின் துன்பங்களை , परिहार--துடைக்க, कृतावतार--அவதாரம் செய்தவனே! संसार-सागर--பிறவிஎன்னும் பெருங்கடலில், निमज्जनमुह्यमानं-- மூழ்கி மயங்குகின்ற, माम्--என்னை, दीनं-- இந்த எளியவனை, विलोक्य--(கடைக்கண்ணால்) பார்க்கவேண்டும், मम--எனக்கு, करावलम्बम्--கைப்பிடியை देहि--கொடுத்து அருள வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! மிக மஹத்வமுடையவனே! கருணையின் இருப்பிடமே!
பிரஹ்லாதனின் இன்னல்களை துடைக்க அவதரித்தவனே! பிறவிப் பெருங்கடலில் மூழ்கி மயங்குகின்ற என்னை இந்த ஏழையை கடைக்கண்ணால் பார்க்கவேண்டும். எனக்கு உந்தனின் திருக்கரத்தின் பிடியை கொடுத்து மேலே உயர்த்தி உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

एकादश श्लोकस्य भावार्थः

संसारघोरगहने चरतो मुरारे- मारोग्य भीकर मृगप्रवरार्दितस्य।

आर्तस्य मत्सरनिदाघनिपीडितस्य- लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्

लक्ष्मीनृसिंह! வேறு லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! மூராரே!--முராரே! முரனின் பகைவனே (முரன் எனும் அரக்கனை கொன்றவனே), சંசார---வாழ்கை (என்னும்), ஘ர--கோரமான गहने (உட்புகமுடியாத) அடர்ந்த காட்டில், चरतः---திரிபவனான (என்னை), मृगप्रवरः---மிருகங்களில் மிக உயர்ந்த கொடிய அச்சுறுத்தும் சிங்கம் (போன்று), भीकर---பயங்கரமான, उग्र--உக்கிரமான, मारः--காமன் (அவனுடைய) अर्दितस्य--- பிடியில் சிக்கியவனாக, आर्तस्य---மிகவும் துக்கமடைந்தவனான, मत्सर---பொறாமை (எனும்) निदाघ-- கோடையினால், निपीडितस्य---பீடிக்கப்பட்டவனான, मम--- எனக்கு, करावलम्बम्---தங்களுடைய திருக்கைபிடியை देहि---அளித்து மேலே உயர்த்த வேண்டுகிறேன்.

திருமகளான மஹாலக்ஷ்மியிடன் கூடிய நரஸிம்ஹா! முராரே! வாழ்கை எனும் கோரமான, உட்புகமுடியாத, அடர்ந்த காட்டில், திரிபவனான என்னை, மிருகங்களில் உயர்ந்த, கொடிய, அச்சுறுத்தும், சிங்கம் போன்ற, பயங்கர, உக்ரமான, காமனுடைய பிடியில் சிக்கியவனாக, மிகவும் துன்பத்தை அடைந்தவனான, பொறாமை எனும் கோடையினால் பீடிக்கப்பட்டவனான எனக்கு உந்தன் திருகரப் பிடியை அளித்து மேலே உயர்த்த வேண்டுகிறேன்.

द्वादश श्लोकस्य भावार्थः

बद्धवा गले यमभटा बहु तर्जयन्तः-कर्षन्ति यत्र भवपाशशतैर्युतं माम्।

एकाकिनम् परवशं चकितम् दयालो-लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्।।

लक्ष्मीनृसिंह!-- வேறு லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா!, दयालो!--கருணாமூர்த்தியே! भवः---இந்த லோகவாழ்க்கையில், पाशशतैः நூற்றுக்கணக்கான உலகபந்தங்கள் எனும் பாசங்களால், युतं-- இணைக்கப்பட்டு கட்டுண்ட, माम्--என்னை, यमभटाः--யமனின் ஆட்கள், (யமதூதர்கள்) बहु तर्जयन्तः--மிகவும் திட்டி அதட்டுகின்றனர், गले--கழுத்தில், बद्धवा--(பாசக்கயிற்றால்) கட்டி, यत्र---எங்கோ, कर्षन्ति---இழுத்து செல்கின்றனர், एकाकिनम्-தன்னந்தனியாக தனிஆளாக, परवशम्--பிறரின் வசத்தில் உள்ளவனை, चकितम्--பயந்து நடுங்குபவனான, मम-- எனக்கு, करावलम्बम्---நின் திருக்கரப்பிடியை, देहि---அளித்து மேலே உயர்த்தி கரைசேர்க்க வேண்டுகிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹா! தயாளனே! வாழ்க்கையில் நூற்றுக்கணக்கான உலகபந்தம் எனும் பாசங்களால் கட்டப்பட்ட என்னை யமனின் தூதர்கள் மிகவும் வசைமாரி பொழிந்து அதட்டு கின்றனர், கழுத்தில் பாசக்கயிற்றால் கட்டி எங்கோ அழைத்து செல் கின்றனர், தன்னந்தனியாகவும், பிறரின் வசத்திலும் பயந்து நடுங்கிக்கொண்டிருப்பவனான எனக்கு, உங்களின் திருகரப்பிடியை அருளி உயரே உயர்த்தி ரக்ஷிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

त्रयोदश श्लोकस्य भावार्थः

लक्ष्मीपते कमलनाभ सुरेश विष्णो-वैकुण्ठ कृष्ण मधुसूदन पुष्कराक्ष।

ब्रह्मण्य केशव जनार्दन वासुदेव- देवेश देहि कृपणस्य करावलम्बम्॥

लक्ष्मीपते!-- लक्ष्मियின் नातने (लक्ष्मियின் कान्तने) ! कमलनाभ!--तनुतु உந்தியில், எட்டு இதழ்களுடைய மலர்ந்த தாமரையை உடையவனே! सुरेश!--தேவர்களின் முதல்வனே! விष्णु!--அனைத்துள்ளும் அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளே! அருள்மழை பொழிதல், ஆணைகளை செலுத்துதல் ஆகிய சக்தியால் உலகம் முழுதும் பரவி இருப்பவனே! वैकुण्ठ! --பக்தர்களை விட்டு விலகாமல் தம்மிடம் சேர்த்துக்கொண்ட வைகுந்த நாதனே!, कृष्ण!--ஹே க்ருஷ்ணா!, मधुसूदन!-- மது எனும் அரக்கனை அழித்தவனே! पुष्कराक्ष!--தன் அருளாலே அடியார்களை பேணும் தாமரைகண்களை உடையவனே! -- முழுமுதற் கடவுளே! ब्रह्मण्य!--சித்துக்களும், அசித்துக்களும், இருப்பதற்கே காரணமானவனே! पारंप्रह्ममे! केशव!--அழகிய திருக்குழலை உடையவனே!, மனக்கிலேசங்களை போக்குபவனே! ப்ரம்மா ருத்ராதிகளுக்கும் ஈசனாக வடமதுரையிலும், வாராணஸியிலும் உறைபவனே! जनार्दन!--எதிரிகளை அழித்து தன் பக்தர்களை காக்கும் தேஜஸ்வீ, ஜனங்களின் இன்னல்களை களைந்து ரக்ஷிப்பவனே! वासुदेव!--வஸுதேவரின் மைந்தனே!, எல்லா பொருள்களிலும் உயிர்களிலும் உறைபவனே! देवेश--ப்ரம்மாதி தேவர்களின் தலைவனே! कृपणस्य!--இந்த எளியவனுக்கு, करावलम्बम्--உமது திருக்கரப்பிடியை கொடுத்து என்னை உயர்த்தி ஆட்கொள வேண்டுகிறேன்.

ஹே, திருமகள் நாதனே! --உந்தியில் எட்டு இதழ்களைக்கொண்ட மலர்ந்த தாமரையை வைத்து இருப்பவனே, -- ப்ரம்மாதி தேவர்களின் முதல்வனே,-- அனைத்துள்ளும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள் ! --, அருள்மழை பொழிதல், ஆணையிடுதல் ஆகிய சக்திகளால் உலகளாவியனே,-- பக்தர்களை விட்டு விலகாமல், தம்மிடம் சேர்த்துக்கொண்ட வைகுந்த நாதனே,--ஹே க்ருஷ்ணனே, -- மது என்ற அரக்கனை அழித்தவனே,-- தன் அருளாலே

அடியார்களை ரக்ஷிக்கும் கமலக்கண்ணனே, -- முழுமுதற் கடவுளே, -- சேதன அசேதன பொருள்கள் இருப்பதற்கே மூலகாரணனே, அழகிய திருக்குழலை உடையவனே, மனக்கலேசங்களை (துக்கங்களை) போக்குபவனே, ப்ரம்ம-ருத்ராதிகளுக்கும் ஈசனாக வடமதுரையிலும் காசிசேஷத்திரத்திலும் உறைபவனே, --- எதிரிகளை அழித்து தன் பக்தர்களை ரக்ஷிப்பவனே, -- வஸுதேவரின் மைந்தனே,-- ப்ரும்மாதி தேவர்களின் தலைவனே, -- இந்த எளியவனுக்கு நினது கைப்பிடியினை அளித்து மேலே தூக்கி உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

चतुर्दश श्लोकस्य भावार्थः

एकेन चक्रमपरेण करेण शङ्खम्--अन्येन सिन्धुतनयामवलम्ब्य तिष्ठन्।

वामेत्तरेण वरदाभयपद्मचिह्नम्--लक्ष्मीनृसिंहं मम देहि करावलम्बम्॥

एकेन (करेण)---ஓர் (கரத்தினால்), चक्रम---சக்ராயுதத்தையும், अपरेण--- மற்றோர், करेण---கரத்தினால், शङ्खम्---சங்கத்தையும், अन्येन (करेण)- மற்றும் வேறொரு கரத்தினால், सिन्धु (क्षीराब्धिः)-- ஸமுத்திரம், (திருப்பாற்றக்கடலின்), तनयां---புத்ரியை, (திருப்பாற்றக்கடலில் அவதரித்த ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை), अवलम्ब्य---அணைத்துக்கொண்டு, तिष्ठन् ---எழுந்தருளி காட்சிஅளிப்பவரே, वाम--வலப்பக்க, इत्तरेण (करेण)---மற்றொரு கரத்தினால், वरद-अभय-पद्म-चिह्नम् --- வரம் அருளுதல், कात्तत्रुளுதல், पद्म முத்திரை இவைகளை குறிக்கும் சின்னத்துடன் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கும், लक्ष्मीनृसिंह! ---ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா!, मम--எனக்கு, करावलम्बम्---நினது திருக்கரப்பிடியை, देहि---அளித்து மேலே உயர்த்தி அபயமளிக்க வேண்டுகிறேன்.

ஓர் கரத்தில் சக்ராயுதமும், மற்றுகரத்தில் சங்கமும், மற்றும் வேறோர் கரத்தினால் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ ஜகன்மாதாவை அணைத்துக்கொண்டு வலது பக்க வேறு கரத்தினால் (உயர்ந்த) வரமருளுதல், காத்தருளுதல், பத்ம முத்திரை இவைகளை குறிக்கும் சின்னத்துடன் கூடிய திருக்கோலத்துடன் காட்சி அளிக்கும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ உடனுறை ஸ்ரீ நரஸிம்ஹா! இந்த அடியேனுக்கு நின்தன் திருக்கைப்பிடியை அருளி மேலே உயர்த்த வேண்டுகிறேன்.

पञ्चदश श्लोकस्य भावार्थः

अन्धस्य मे हतविवेकमहाधनस्य - चोरैः प्रभो बलिभिरिन्द्रियनामधेयैः।

मोहान्धकूपकुहरे विनिपातितस्य-लक्ष्मीनृसिंहं मम देहि करावलम्बम्॥

लक्ष्मीनृसिंह!--- ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா! प्रभो---மஹா ப்ரபோ, इन्द्रिय नामधेयैः---புலன்கள் எனும்

பெயரை உடைய, बलिभिः---மிக வலிமை உடைய, चौरैः---கள்வர்களால், अन्धस्य--குருடனான, मे--
-என்னுடைய, विवेक---பகுத்தறிவு (நித்யம், அநித்யம், நன்மை, தீமை போன்றவைகளை பகுத்து
அறிதல்), எனும், महाधनस्य- பெரும் செல்வத்தை, हत--கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, मोह---
அறியாமை எனும், अन्ध--இருண்ட कूपकुहरे--கிணற்று பள்ளத்தில், विनिपातितस्य--தள்ளப்பட்டவனான,
मम-எனக்கு, करावलम्बम्--உந்தன் திருக்கைப்பிடையை, देहि--அருளி மேலே தூக்கி உய்விக்க
வேண்டுகிறேன்.

ஹே மஹாலக்ஷ்மீ உடனுறை நரஸிம்ஹா!, மஹா ப்ரபோ, பெருமானே! இந்திரியங்கள் எனும்
பெயருடைய மிக வலிமை வாய்ந்த திருடர்களால், கண்ணிழந்த என்னுடைய பகுத்தறிவு எனும்,
பெரும் செல்வத்தை கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, அறியாமை எனும், இருண்ட கிணற்று
பள்ளத்தில், தள்ளப்பட்டவனான, அடியேனுக்கு, உந்தன் திருக்கைப்பிடையை, கொடுத்தருளி
மேலே தூக்கி உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

षोडश श्लोकस्य भावार्थः

प्रह्लादनारदपराशरपुण्डरीक-व्यासादिभागवतपुङ्गवहृन्निवास।

भक्तानुरक्तपरिपालनपारिजात-लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम्॥

लक्ष्मीनृसिंह!--ஹே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹா!, प्रह्लाद-नारद-पराशर-पुण्डरीक-व्यासादि---- ப்ரஹ்லாதன்- நாரதர்-
பராசரர்- புண்டரீகர், वियाासर् முதலான, भागवत- पुङ्गव----பக்த சிரோமணிகளின், हृन्निवास--
ஹ்ருதயத்தில் வாஸம் செய்கின்றவரே!, भक्तानुरक्त-- பக்தர்களை அன்புடனும், पரிषुडनूम,
पारिजात--பாரிஜாத மரம் (போல), परिपालन--பாதுகாப்பவனே!, मम----- எனக்கு, करावलम्बम् -- நின்தன்
திருக்கைபிடையை கொடுத்து மேலே உயர்த்தி என்னை உய்விக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஹே லக்ஷ்மீஉடனுறை நரஸிம்ஹா!, ப்ரஹ்லாதன், நாரதர் பராசரர், புண்டரீகன், வ்யாஸர்
முதலான பக்த சிரேஷ்டர்களின் இதயத்தில் குடிகொண்டிருப்பவனே!, ஸ்வர்கத்தில் உள்ள
மரமான கற்பகவிருக்ஷம் எனப்படும் பாரிஜாத புஷ்ப மரத்தை பாதுகாப்பது போல் தனது
பக்தர்களை பரிவுடனும், பாசத்துடனும், பரிபாலிப்பவனே!, அடியேனுக்கு தங்களின்
திருக்கரப்பிடையை அருளி மேலே தூக்கி என்னை உய்விக்க வேண்டுகிறேன்.

सप्तदश श्लोकस्य भावार्थः

लक्ष्मीनृसिंहचरणाब्जमधुव्रतेन- स्तोत्रं कृतं शुभकरं भुवि शङ्करेण।
ये तत्पठन्ति मनुजा हरिभक्तियुक्ताः ते यान्ति तत्पदसरोजमखण्डरूपम्॥

लक्ष्मीनृसिंह-ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடன் உறையும் ந்ருஸிம்ஹ பெருமாளின் சரணாब्ज- பாத கமலங்களில் (மொய்க்கும்), மधुव्रतेन--தேனி போன்று, शङ्करेण--- சங்கரபகவத் பாதரால், भुवि- இவ்வுலகில், शुभकरम्--மங்களத்தை அளிக்கும், , स्तोत्रम् -- துதி கृतம் -- செய்யப்பட்டது. ये-எவர்கள், मनुजा-- மனிதர்கள், हरिभक्तियुक्ताः-- ஹரியிடத்தில் பக்தியுடையவர்களாக, तत्पठन्ति--இதைபடிக்கிறார்களோ, तेஅவர்கள் अखण्डरूपम् அந்த, நிறைவான, सास्वतमान तत्पदसरोजम् நரஹரியின் சரணகமலங்களை, यान्ति -அடைகிறார்கள்.

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடையருடன் உறைந்திருக்கும் ஸ்ரீநரஸிம்ஹ பெருமாளின் மலர்ந்த தாமரை போன்ற ஸ்ரீசரணங்களில் மது உண்ண மொய்க்கும் தேனி போன்று அசஞ்சலா பக்தியுடன் ஸ்ரீசங்கரரால் படைக்கப்பட்ட, இவ்வுலகுக்கு மங்களமும் நன்மையும் பயக்கும், இத்துதியை எந்த மனிதர்கள் திருமாலிடம் பக்தியுடன் படிக்கிறார்களோ அவர்கள் அத்திருமாலின் நிறைவான, சாஸ்வதமான, ஸச்சிதானந்தமான ஸ்ரீபாதங்களை சென்றடைகின்றனர்.

ஆசாரியர் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் திருவடிகளே சரணம்

मोक्षोपेयर्षुः

श्रीमति निर्मला सुब्रह्मणियन्

ஸ்ரீமதி நிர்மலா ஸுப்ரமணியன்

शुभम्